Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

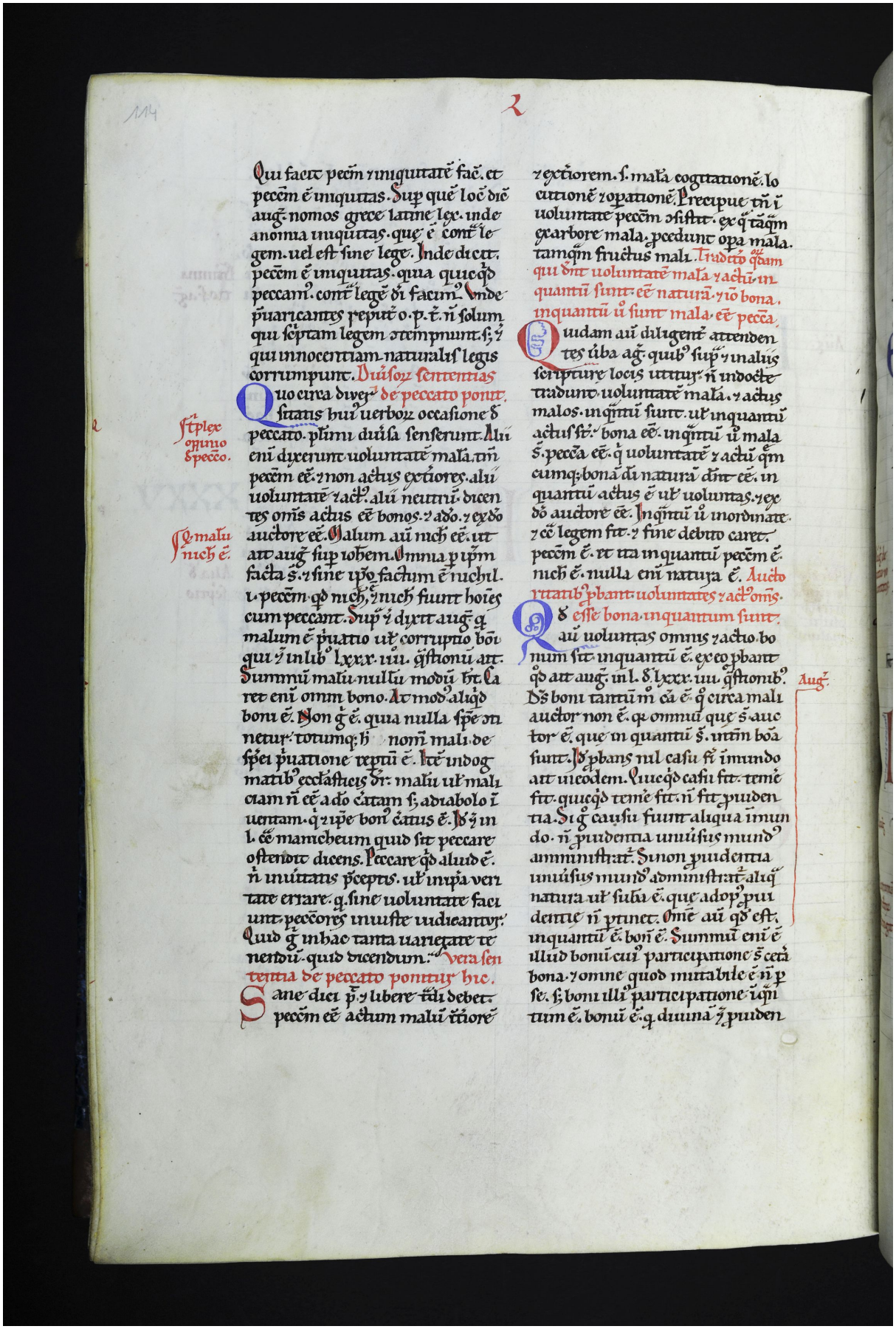

114

Qui facit pecm ꝛ iniquitatē fac̄. et pecm ē iniquitas. Sup quē loc dic̄ auḡ. nomos grece latine lex. inde anomia iniquitas. quę ē cont̄ legem. uel est sine lege. Inde dicit. pecm ē iniquitas. quia quicq̄d peccam̄. cont̄ legē d̄i facim̄. Unde p̄uaricantes reputē o. p. t. ñ solum qui sēptam legem ꝛtempnunt. s; ꝛ qui innocentiam naturalis legis corrumpunt. Duūsor sententias

Quo circa diuersi de peccato ponunt. suatis hui uerbor occasione ꝺ peccato. plīm duūsa senserunt. Alii enī dixerunt uoluntatē malā. tm̄ pecm̄ ē. ꝛ non actus exteriores. alii uoluntatē ꝛ act̄. alii neutrū. dicentes omis actus ē bonos. ꝛ ado. ꝛ ex do auctore ē. Ualum aū nich ē. ut ait auḡ sup iohem. Omnia p ipm facta s. ꝛ sine ipo factum ē nichil. i. pecm̄ qd nich, ꝛ nich fiunt hoies cum peccant. Sup ꝛ dixit auḡ q malum ē p̄uatio ut corruptio boi qui ꝛ in lib̄ lxxx. iii. q̄stionū ait. Summū malū nullū modū bt. Cares enī omm bono. Ac mod̄ aliq̄d boni ē. Non q̄ ē. quia nulla spē ꝛ netur. totumq; h nom̄ mali. de spei p̄uatione reputū ē. Ite indogmatib̄ ecclasticis dr. malū ut mali ciam ñ ē a do cātam s; a diabolo ī uentam. q̄ ꝛ ipe bon̄ cātus ē. Ꝺ ꝛ in l. ē manichei quid sit peccare ostendit dicens. Peccare qd aliud ē. ñ inuitatis p̄ceptis. ut impia veritate errare. q. sine uoluntate faciunt. peccores inuiste iudicantur. Quid q̄ in hac tanta uarietate tenendū. quid dicendum. Vera sententia de peccato ponitur hic.

Sane dici p̄. ꝛ libere t̄ti debet. pecm̄ ē actum maliū ꝛtiore ꝛ exteriorem. s. mala cogitationē. locutionē ꝛ opationē. Precipue tm̄ ī uoluntate pecm̄ ꝛsistit. ex q̄ tam̄ ex arbore mala. pcedunt opa mala. tamq̄m fructus mali. Tradito quam qui dnt uoluntatē malā ꝛ actū. in quantū sunt. ē naturā. ꝛ ñ bona. inquantū ū sunt mala. ē pecca.

Quidam aū diligentē attendentes ūba aḡ. quib̄ sup ꝛ in alis scripture locis utitur. ñ indocte tradunt. uoluntatē malā. ꝛ actus malos. in q̄ntū sunt. ut inquantū actus st. bona ē. in q̄ntū ū mala s. pecca ē. q̄ uoluntatē ꝛ actū q̄m cumq; bona di natura dnt ē. in quantū actus ē ut uoluntas. ꝛ ex do auctore ē. In q̄ntū ū inordinate. ꝛ ē legem fit. ꝛ sine debito caret. pecm̄ ē. et ita in quantū pecm̄ ē. nich ē. nulla enī natura ē. Auctoritatib̄ pbant uoluntates ꝛ act̄ omis.

Q ꝺ esse bona. in quantum sunt. aū uoluntas omis ꝛ actio. bonum sit inquantū ē. ex eo pbant q̄d ait auḡ. in l. ꝺ lxxx. iii. q̄stionib̄. Auḡ.

Ꝺs boni tantū m̄ cā ē. q̄ circa mali auctor non ē. q̄ omnū quę s. auctor ē. quę in quantū s. ut̄m̄ bona sunt. Ꝺ pbans nul casu fi ī mundo aut in eodem. Quicq̄d casu fit. temē fit. quicq̄d temē fit. ñ fit p̄uidentia. Si q̄ causu fiunt aliqua ī mundo. ñ p̄uidentia uniūsus mund̄ administrat. Si non p̄uidentia uniūsus mund̄ administrat. aliq̄ natura ut subū ē. quę ad op̄ p̄uidentię ñ p̄tinet. Omē aū qd̄ est. inquantū ē. bon̄ ē. Summū enī ē illud bonū cui participatione s̄ cēta bona. ꝛ omne quod mutabile ē. ñ p se. s; boni illi participatione ī q̄ntum ē. bonū ē. q. diuina ꝛ p̄uiden